

nus Papa VI. illas iterum jussit ad trutnam revocari a totidem Cardinalibus, pluribusque Episcopis, atque Doctoribus, qui illas authenticas confuerunt plenis veritatis, & a Deo spiritu profecas.

Bafleensis Concilii decretum in sessione 36. locum habere potest, quamvis acta hujus Concilii a sancta Sede confirmata non fuerint; nam servatur adhuc Roma Bulla, que revocata non fuit, & que palam dirimit questionem; sed quia ob hujus confirmationis defectum non habet vim definitio extrema. Quamvis autem Concilium hoc non habeatur pro Documento, nihil fecit totum summi Viri, qui etiam statuerunt, & qui cum zelo adulaboraverunt, ut hanc statuerent veritatem, ac efficerent, ut ab Ecclesia Universa reciperetur, nobis credenda est, si minus quam articulus de fide, certe saltum tamquam certissima, & in dubium non revocanda.

Denuo Tridentinum Concilium, quod novissimum est Documentum in sessione quinta docuit, & significavit in decreto, quod spes ad origine peccatum, sibi mente non esse comprehendendi beatam, & immaculatam Virginem Dei Matrem Mariam; sed velle hac in re servari Constitutiones Sixti P. IV. sub poenis, quae in illis propounderuntur, & quae ab ipso confirmantur, & iustificantur. Quia in re notandum est, cum hoc declaret Concilium, se nolle comprehendere in decreto suo de originali peccato Sanctissimam Virginem, declarare conqueferente a se non comprehendendi quidem in omnibus Scriptura locis, ubi et item de peccato originali.

Post autoritas Conciliorum, & Sanctorum Patrum ad copiam argumentorum subiecti potest auctoritas Catholycarum Universitatum, quae hodierna die non solum oppositam dereliquerunt sententiam, sed quae Sacramento se adstrinxerunt ad propagandam Immaculatam Virginis Conceptionem.

Potissimum Facultas, cuius semper zelus eniuit in tuta Sancta Virginis gloria, videns Doctores scientia celebrerimus in Conceptionis Articlelo dissentientes, & anceps Consiliu utram sequeretur sententiam, tandem illam amplexata est, quae tenet Immaculatam; antiquans enim decretum, quod aliquot annis ante ediderat, anno 1346. praecepit, ne in posterum integrum estet doceare, Mariam originalis peccati labem contraxisse; & post quadraginta circiter annos aliud proponit additum, quo cunctum est, quis Doctoratus laureum in praestantissima illa Facultate obtineret, nisi antea Sacramento se adstrinxeret, & innocentiam, & puritatem Conceptionis Deiparae propagaturum.

Coloniensis Universitatis Parisensem fecuta, anno circiter 1422. cavit, ne Magistri Gradus cuiquam deferetur, nisi antea iuraret, se nequaquam doctorum, vel propagandorum opositum opinionem.

Mogontina hoc ipsum professus est post annos quinquaginta, & paulo post Valentia in Hispania, & ne singulare recenseam, dicere mihi satis est, omnes fere Doctores insignium Universitatum, Salmanticensis, Complutensis, Hispaniensis, Barcinonensis, hoc ipsum Sacramento polliceri, vel saltem hoc ipsum Immaculatam Conceptionem prefare.

Sicuti postmodum, quamvis haec esset Ecclesie sententia, tantaque veritatis, que non amplius in dubium revocata est, testimonia, recentes aliquot Doctores surrexerunt contra cultum Domina nostra, illum facilis antiquare non posse arbitrari sunt, quam si in aciem contra opinionem, & Immaculatae Conceptionis festivitatem descederent; ad quorum satis, & sermones scandalis reffertos refellendos, satis esse puto, illis summos opponere viros, qui novis faciliis hinc prodierunt, & de quibus iam locuti sumus, qui certe illis non cedunt ingenio, ac doctrina; quoniam alii nituerunt in novissime habita concilio, ali nominis sibi celebratibus compararunt eruditissimi voluminibus; & ali disertis prædicationibus. Neque puto illos adhuc amplius sese comparare cum tot facitis Viris, & Religiosis Ordinibus, quales sunt Dominicani, Franciscani, Carmelites, Augustiani, Serviti, Ieronolymiani, Theatini, Jesuita, & universi omnium Ordinum, qui uno ore, & conscientie admittunt devotionem Immaculatae Conceptionis, ejusque celebrant festivitatem. Proculdubio multitudine tot virorum summorum, quorum quidem alii inter Sandos, vel Beatos ab Ecclesia recensentur, & alii proper virtutem aequa ac proper scientiam facili sui lumen extinxerunt; magna haec iniquam multitudine preponderante debet perinacis paucorum, qui alioquin non carent suspicione novitatum, que pericula suau proxiem, & positive damnatae.

Animadversiones in sententias Sanctorum Bernardi, Bonaventurae, & Thomae.

Putabam me collegiis quidquid a Theologis dictum sicut pro Conceptione Immaculata, cum legens ea, que illi objiciuntur, animadversi, unam ex validissimis,

re Matris sua; sic ergo sanctificavit Tabernaculum suum Alifimus. Inde vero in haec sententia confirmari debemus, quod in Antwerpensi Operum Sancti Thomas editione, a Coema Morelles Dominicano procurata, locus, quem attulimus est primo Sententiarum, sicut & ipse corruptus, & Pater Theophilus Renand in *Syntagma libris propriis*, narrat Dominum Bernardum de Thirono, qui Roma cauſam Conceptionis procurabat, cum hanc corruptionem deprehendisset, accusavisse Colmam Morelles coram Paulo V. qui accerme exprobavit; justus folium scinderet, & locum prima lectione, ut oportebat, restituere. Hinc fit, ut injuria afficeret Sancti Thomae auctoritas contra Immaculatam Virginis Conceptionem.

PARAGRAPHUS VI.

Defensio Auctoris, recombinatae Conscientioribus locis.

Non errat S. Job alii causa exactandi momentum quo dicitur, & quo in lucem ceditus fuit, quia conceperat in peccato, non potest accidere in diuinitate, & communis lex nostre naturitatis. Sed cogitare potest fini aliquo horrore, illam, ex qua natus est Iesus ab hac immunit nequaquam infirmatus, & non ferundum videatur; & verat, ne quis Fidelis doceat, Mariam subditam fuisse originali peccato; & si minus hanc cauſam decidit, tamen fatis superque, quid sentiat, ostendit; non enim permittit folum, ut Immaculata Virginis creditur Concepio, sed ad eam credendum Fideles cohortatur. *Idem.*

Non ambiguus, Fideles, quoniam extrema vigilans, in qua vixit Maria, illi servaverit inseparabilem gratiam eiusdem. Immunis ab omnibus nature corrupte infirmatus, semper se gemit, quasi in rebus omnibus sibi efficit mortuum, ac trepidandum; ab infanta in Templo exercitata, in exercitatione preclarissimarum virtutum innuita, a Mondo separata, in silentio, & secessu vivens, ignoravit quidquid vanitatem palpavat luxum, voluptates, Mundi pompas, que non fallere solent, & peream curam, quam gerebat pretio illius depositi, gratia, cuius justitiam faciebat potuisse, si fieri potuisse; ut Dei Mater illud amitteret; mortalibus omnibus reliquit exemplum, quod damnatur eorum temeritas, qui tot apertillimis obiciunt periculis bonum, quod summa cum difficultate observatur. *Idem.*

Nostrorum malorum, & eximiarum cumulus est, quod gratia, que perfecte sanctificavit Mariam Conceptionem, in persona illius perfectum, absolutum retulit triumphantem de originali peccato; nos vero et contra, quoniam Baptizati in gratia, non coleres per novae festivitatis institutione Marii Conceptionem, nisi estet Immaculata; neque enim colis, nisi quod Sanctum est. Gitra censorum, & anathemata, hoc est fatis aptere decidere, ut pietas nostra extiterit, quia vis fidei infuratur. *P. Angelianus in tom. 2.*

Sermonum de Conceptione Beatae Virginis.

Dei Filius Marcius sibi dñe, non habuit & argumen- T. Thomas. tationem, & opus suum naturalium, sed gratia tanum.

Reliquum est ut de Sancto Thoma loquamus, qui in Summa, quae nunc circumfertur, docet, Mariam originalem peccati labi infectam fuisse. Sed antequam ad trutnam vocemus hunc Articulum ex Summa incomparabilis Doctoris, qui Theologiz est Oraculum, animadverendum est, utrum alibi in aliis operibus palam, conjectu- & explicitis verbis suam significaret sententiam; dubitandi quippe locus est, ipsum palindromum canere voluisse in novissimo, quod est illius Summa: nam in lectione sexta in caput tertium Epistola ad Galatas, ubi explicat haec Scriptura verba: Non est, qui facias bonum, & habet. Inveni vitum, felicitatem Iesum Christum, qui est nisi peccato; sed non invent mulierum, qui proufas immunit fuisse a peccato originali, & veniali praeceps Sanctissimam Virginem Mariam omni laude dignam. Hec verba, que pluribus in editionibus suppresra fuerunt, inveniuntur in Veneta, & in Parisenis annorum 1529. & 1541. quae Spandonius in pluribus Bibliothecis inveniri testatur; & ego ipse unum vidi exemplar Gothicis characteribus expressum in Flexionibz. Bibliotheca: ex quo suscipitur licet Articulum Summa, ubi docet oportunitate fortasse corruptum fuisse, vel additum. Præterea Sanctus idem Thomas in primum Sententiarum dist. 44. artic. 3. ad 3. haec habet: Propterea aliquid creatum inventiri; quo nihil purius esse posse in rebus creatis, si nulla contagione peccati inveniatur sit, & ratis purius puritas Beatae Virginis, que a peccato originali, & veniali immunit fuisse. Sed non sine probatis auctoribus creditur, Summaria, quam Sanctus Doctor sub vita sue exiitum conscripsi, plane fuisse corruptum; verus enim Auctor, ex Sancti Dominici familia, qui facilius codem, quo Sanctus Thomas obiit, vel paulo post, longe alter exponit, quod modo legitur in parte tercia quaf. 27. artic. 2. Est autem Bremerius in summa Predicantium sit. Virgo Maria, cuius exemplar unum exstat in Bibliotheca Burgenis Collegii, ubi haec verba leguntur: Ipsa vero (Beata Virgo) tam eminenter sanctificata fuit, quod non vniuersaliter, nec mortaliter peccavit, sicut pater per Sanctum Thomam in 3. pars. de Christo quaf. 27. artic. 6. In eadem etiam questione posse ejus San- dictio excellentiam in hoc, quod sanctificata fuit, in sua animatione, id est in coniunctione anima cum suo corpore in usu-

Prædictio
qua uia est
Maria ad
gratiam ser-
vantiam.

Organum
de re
recombi-
nata
in Chri-
stianismo.

Quoniam de re agebatur, ut cogeretur Deus tantam, adeoque singulari Maria prærogativam conferre, qualis fuit conceptum esse fine peccato? Agebatur, ut uno tantum momento sub demonis captivitate, & in Dei iniurie permaneret. Quid est momento in hoc statu, si judicium ferendum est secundum Mundum; & momentum, cuius dedecus repararet Deus omnibus gratis fuisse? Nonne poterat illam deinceps sanctificare, ut S. Joannem Baptizatam, & Iaciam? Non ita Fideles; necon-

Gra.

Efectus. Gratia Conceptionis Maria similes personam illius sanctificavit, fuit in illa fons inexhaustus meritorum, ad confundendas & extollendas omnes vita ejusdem actiones: namque secundum Theologiz regulas, certum est, Dei Matrem tota vita sua curriculo ne unum quidem actum eliciisse, qui non pretium, meritumque suum ab hac prima gratia perceperit. Ut id melius intelligatis, singite vobis, exiguum illud Evangelicum semen, quod in agro satum, & germinans paullatim crescit, doceat in arboreto praelatam assurgat. Nihil cogitationem meam aquius exprime potest. Ubi semen hoc radices jecit, profert germen suum, de terra prodit, emitit ramos, frondibus induitur, se attollit, extendit brachia, floribus ornatur, fructus adfert; sed ita ut hac omnia per ipsum subsistant, ac vi-geant. Hoc symbolum est gratia, quam Maria in sua Conceptione recepit; hoc fuit tamquam divinum germen, quod in illius corde efformatum fuit, sed cuius virtus mox se effudit in omne corpus actionum illius. Quidquid a Maria factum sit, sanctum fuit, & inseparabilis meritum apud Deum: quare? quia quidquid egit, oriebatur ex principio sanctificationis, quod erat in illa, & quod omnibus actibus illius pretium afferebat. Quodnam vero istud erat Sanctificationis principium? Gratia Conceptionis. Hæc gratia, fateor, non erat nisi radix omnipotenti donorum, quibus Calum eam cumulaverat: Sed quia radix erae Santa, ita & ramus fuitur: Si radix sancta, & ramus. (*Ad Rom. c. 11.*) Quid pro ramis intelligo? Sunt virtutes, quas incomparabilem hæc Virgo exercet; bona opera; officia quibus perfugebatur; cultus quem praefebat Deo; caritatis officia erga proximum; humilitatis exercitia; quæ illam adeo de se, & gratia sollicitum officiebat; neque enim hæc inanis est conjectura, sed solidam veritas, hac omnia sanctificate fuisse per gratiam eamdem, quæ illius anima in ipso Conceptionis fuit momento sanctificavit. *Pater Bonaventura in sermone de Conceptione.*

Quamvis. Dicens, Deum, ut sibi Matrem eligeret, rationem minime habuisse generis, opum, vel earum rerum omnium, quæ apud homines plurimi habentur, non ideo tamen intelligo imminuire prærogativas etiam externas, ac temporales, quas in ipso loco possimus obtinuisse. *Idem.* Nonnulli vitæ diuinariæ rerum contemplationi dediti, exhibent nobis tres divinas Personas intentas formanda alteri huic Eze, majori cum attectione, quam prima. Singulæ peculiares characterem suum imprimerent, & aliquid in ea hincimonia reliquerent, per quod sibi similis ficeret. Pater potius est anima illius, tamquam Creator, eique virtutem communicavit, & potestate agendi supernaturaliter. Filius, quatenus Sapientia, ratione potius est, eamque replevit lumine, & veritate. Spiritus Sanctus, quatenus Caritas possessionem Cordis ejusdem obtinuit, ibique collocavit quidquid aptum est ad magnum amoris ignem accendendum; ita ut Maria, cum primis eius copiis, præclaris hic decorata dotibus potuerit cognoscere, & amare Deum, simul ac vivere incepit. Ipse illum revera intuita est, atque se ad illum omni virum suarum nisi convertit, atque promerita est infusione, vel saltem possessione gratia hujus admirabilis. O præclaræ vita, quæ incipit a Dei cognitione, & fortasse a perspicua ejusdem visione! Præclaræ vita, cujus primus actus fuit illius per caritatem inflammat, qui mentem ejus fuit ardens fulpum; & motus dilectionis, reverentiae, adorationis, caritatis erga Creatorem. *Ex Manuscripto Sermonis.*

Quoniam in peccato fuiusconcepti, bona fide patitur, nos esse illis malis obnoxios, quæ tristes sunt effectus illius: Videlicet, scimus primum hoc peccatum in caput nostrum detrahere malorum diluvium, & per lethala duo vulnera, quæ nobis indixit, ignoramus, & concupiscentiam, eiæ iudiciale viri nequit, fuit in omnes animæ nostræ facultates; id quoque nihil sancti in nobis reliquum esse; meantem nostram gravilissimis erroribus esse subiectam; voluntatem nostram esse quodammodo traditam turbibus affectionibus; imaginationem nostram sedem esse, vel fontem illufoam; sensus nostros esse janus, & organa incontinentia; nos nasci repletos infirmitatibus, subjectos inconstitutis, & vanitati cogitationum nostrarum; mancipi temperorum, ac ingeniorum nostrorum, & quibus propria dominatur desideria. Non ignoramus inde proficisci hanc bonum operandi difficultatem, hanc proclivitatem in malum, hanc in omnibus officiis repugnantiam, hanc dispositionem ad excutiendum legitimarum legum jugum, hoc veritatis nos corrigentis odium, hunc amorem adulatio-nes os nobis subtilientis, atque corrumptentis, hoc virtutis studium, hanc veneatam vitii illecebram, bellum hoc in-

terium, quod in nobismet experitur, hæc prælia carnis adversus rationem, has secretas rationes ipsius contra Deum rebelliones, hanc pertinaciam, quæ nititur in vetum. Monstrata perturbatio, S. Augustinus ait, sed quæ ex hoc ipso quod monstrata est, sit manifestum argumentum peccati, quod in nostra Origine contraximus. Cum autem illud nequam contractaretur Virgo beata, his malis, & effectibus obnoxia non esset. *P. Bonaventura Sermon de Conceptione.*

Certum est, Jesu quatenus Maria Filium, omnes erga illam fuisse amoris, & gratiæ animi sensus, quos natura, erga & leges suadent, ac imperant filii erga eos, a quibus originem, vitamque accepterunt. Sed certum quoque est, que madomum Filius Dei ipsius ante Incarnationem suam fecerat. *Anno J. C.*

Immaculata Conceptio prodigium.

et.

Am. 1. 1.

lamb.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

1. 1.

mortificandi; & quantumvis sit copiosa, non prohibet; quoniam in nobis superfit inane meritorum, quod jubet Deus a nobis nisi a floribus, operibusque splendori? Tamen quantumvis tantum sit honestus characterem discrimen, quamvis in peccatis, & iniquitatibus concepti simus, in molitie, & voluptate vivere voluntem; quamvis meritis, & virtutibus vacui, donum Dei detinemus, aequo in mundana, inutilitate vita Dei gratiam ostendit, permittimus... Sed hoc nondum mihi stuporem insicit; illud autem stuporis mei est argumentum, quod videns curam, diligenter, vigilanter, qua Matia gratiam hanc tuetur, quam nunquam amittere poterat; campue custoditer tanta cum sedilitate, quanta si omnia illi subeunda fuissent pericula; non cum innimi simus, & gratis thesaurum in fistulis circumferamus, ut inquit Apostolus, hoc est in mortalibus, atque corripitibus corporibus, nihil nos timemus, nihil trepidamus. P. Boudouard in Sermon de Conception.

Gratia Conceptionis Mariae impenetrabilis erat corruptioni huius Mundi; gratia erat solidia, quam tota Mundi iniurias labefactare non poterat. Ex eadem Theologia, quia docemur, Matrem Dei namquam peccasse, docet etiam illam peccare non posuisse per gratiam, non fecisse ac fuisse Christus per naturam; in ipso enim temporis articulo, quando ex eo mundus factus est.

Secundo Conceptionis Dispar.
Verum in Mari nonnulli est, quod mihi videtur exce-

icitatis ita collocavit. Mundus nec nequa, nec
bebatur, quod alius inducere posset; Quacumque in occasio-
ne illa adstitisset, tunc fomper incendere potuisse; & gra-
tia, quam gerebat in corde, nullis cordibus potuisse inqui-
nari omnibus Mundi flagitiis, & scandalis, non seus a
Solis radius luto, quod illufrat, infici, & sedari non po-
test. Sed in hoc ipso hac Virginum Regina hodierna die
fit nostrum exemplum; & exemplum ejus per enormem
contrarialem, quae inter ipsam, & nos intercedit, nos
coram Deo rubore suscitavit: etenim ecce Fideles, quan-
tam in re illa confitit! Maria vi Conceptionis sue immutabili-
tem possebat gratiam, & ut Theologoi loquuntur, inanifi-
cibiem; verumtamen semper amulavat in arte via ti-
moris Domini; & nos imbecilles, & laeta vasa portantes
sine precautione, & vigilancia inter scopulos, & vita hu-
mori pericula oscitante incedimus? *Item.*

dere privilegium illud, quo immunit facta est a labore
ginali, & quod nulli videtur infausti spuriis primo illius
pragmatice nivis superare. Maria ab ipso primo sua
Conceptionis momento recipit gratiam Conceptionis, quod
quidem insigne fuit beneficium; illud vero nulli videtur
admirabilis; quod futuram, testamque seruaverit gratiam
hanc ad extremum usque vite spiriitum, ex parte
ex parte integrum, qualcum receperat; quia illa vox, illa
imperfectioni, illa fragilitatis, illus casus labem illi levigata-
mentem posset offundere. Mirum est videre aquam vivam
terre sive emanatione aquae claram, ac mandam perinde
de celo defendere; sed inauditum est, aquam ha-
bitumq[ue] irrigavit agros, & per fluctuatos rivos pertransi-
tum, in mare tandem effluxisse nullis infectam cordibus,
& ex parte perficiunt, qualis in ipso fonte emanavit. Hoc
est in aliis. *Visit. annos. Sexagesima &*

Nonne ipsi quidam experimur in nobis gravis, quam per Sacramentum recipimus, eisdemque nature est ac illa Sanctorum, qui ceteris praecurant, quamquam peccatum extinguit, non extingue tamen effectus peccati, & cum plurimis subfistere imperfectionibus? Cetera remanet in mente, perturbatio in voluntate, dementia in imaginatione, passionum actus in appetitu; & hic peccati fons, hic ignis concupiscentia, quot non patit incedunt? Quot flammos non excitat? Quot rebelliones in corde nostro non cicit? Infelix ego homo, quis me liberatus de corpore moris habeo! (Ad Rom. 7.) Sanctus Paulus exclamat: Numquid semper obnoxios ero insultibus Angeli Sathan, qui me collapsum? Numquid celsabunt impura imaginations, matutinum inconditi, acrie cupiditates? Sanctissimum quisque hac transit; Maria tamen, quid horum eset, ignoravit. Ceteris Santi magnificum fuit non expagnari; inquit Richardus a Sancto Victore; Maria non impagnari. (In l. de Emanuele.) Hujus mens repleta fuit sapientia, receptio lumina naturalia, & supernaturalia, ut vitam suam, omnime actus suos regeret. Voluntas ejus adhuc Deo; imaginatio illius devenientia; appetitus subiectus omnino; & ignis concupiscentia, non nisi in parte, sed in modum illius, quamquam con-

tiz extintus ita, ut ne fumum quidem illius unquam con-
spexerit. Sed nondum sat: secundo enim loco communione
animarum gratia est gratia peculiaris, & admodum coar-
data, & non omnes gloriorum possident gratiam, sed quis-
que fumus, eorum factem qui sublimiorem possident locum.
Sed Maria, qua ab ipso sua Sanctificationis primordio
substantia fuit ad gradum superiorum Sanctis omnibus, An-
gelis, & hominibus per electionem, qua Deus personam il-
lui divinae Maternitatis definivit, ex eo tempore accepit
omnem perfectionem, & gratiam Angelorum, & hominum,
necon aliiquid praeterea: in plenitudine Sanctorum deser-
ma. Detinens mea, inquit illi, fuit in plenitudine San-
ctorum: destinebar, & continebar in viscerebus Matri
mea, & jam plenitudinem, & virtutem Sanctorum possi-
debam. Nonne hac est gloria, & perfecta Sanctitas,
qua cum excessu, & eminenter complectitur omnes cete-
rorum perfectiones fine ullo ceterorum defectu? Pater Ca-
stilion, Sermon de Concepcion.

Si verum est, Deum antequam crearet Adam omnium hominum patrem, aliquamdiu deliberans, ut ex Scripturis innoteat; non miror, si ubi de Deipara efformanda agatur, confutans inierit, & ante facula ideam conceperit; quapropter Sanctus Augustinus illam *Hieron. Confess. opus* appellat. sed nequio, quomodo tam diuturna meditatio, & tantu momenti deliberatio tandem damnos principia, & praetantiora, quam illa mens creatura produxerit unquam, hinc initiarufe, & perfecisse magis, magisque in singula vite momenta, quia vel diuinus labor, vel nocturna quies ipsum unquam interpellaverit. Hoc et Sancti Ambrosii tentativa attributus est illi hac Canticulari verba: *Ego dormite, & cor meum vigila.* (*Cantic. 5.*) Idem.

Imperfetta fuerit Maria felicitas, si post acceptum primus sus Conceptionis momento gratiam cui recipiebat per erat, periculum subiisset illius amittenda, & si immunitus facta ab originali peccato, illius miseros effectus desperata expira; quemadmodum videmus aquas Baptismi

potquam temperaverunt ignem cupiditatis in animabus nostris, reliquere adhuc scintillas, quæ in singulas horas excedunt. Sed primus gratia ezechias, quem recipit Maria, est certudo se nonquam illius iacturam safrarum, & felix quadam necessitas in illo perseveravit. Hæc illa est fortis Muller, cuius fundamenta sita sunt pura firmata petram: puritas ejus sicut lilium inter spinas, inquinari non potest; anima ejus fons est signatus, qui nonquam inficitur; & gratia posuit thronum suum in corde illius, ut ibi regnet in æternum. Sed nos miseri filii Patri inobedientis, ac rebellis, jure functos feceris nostri exitus ingemicimus. Incerti utrum reparaverimus gratiam toties amissam potquam in Baptismo illam recipimus, sumus adhuc incertiores, utrum illum fervatur finitus, posito, quod in Penitentia Sacramento eam reparaverimus: quinam nobis locus est dubitandi de inconstantia nostra, & fragilitate! Ploremus imperiosas hæc cupiditates, quæ sevam in nos exercunt tyrannidem; has imbecillitates, quæ nobis dominantur; ecce tumultus, quibus rapimur; flexcentiae alia mala, proper que genitio ratio sub jugo carnis, que fere imperitis illius rebellis est, & que jugiter nos in difficultatem vocat ex Dei gratia decidiendi. Tristis, & misera peccatorum necessitas; facta non es pro Matri tua omni culpa immuni. Hæc natura corrupte vulnera definita sunt filii corruptoris tui, non autem Matri sui Redemptoris. Ex specimine orationis Panegyricorum argumentando pro die Conceptionis.

Non nihil defuerit gloria Sancte Virginis huic, si a
gravioribus vitiis vacua, nequamque fulsi immuno a le-
vibus noxiis, que caritatis ardorem imminuant, quia illum
extinguunt; quia quin in Dei ostensionem incurant, illi
minus minime placent. Talis est natura corruptio: in terra ambulare non possumus, quia pulvere pedes de-
fescant: integrissima pietas, aliquo tempore cupiditatem afe-
fectu agitur; iustitiam quisque sepius cadit in dies sin-
gulos, & perfectissimum aliquam temper habet imperfec-
tionem. Sed Maria verfabatur inter pericula, quibus vir-
tus in hac vita patet, sicut Adam in Paradiso terrestre:
nostram habebat natum, non autem natura corruptio-
nem: nullus unquam inordinatus motus perturbavit inter-
iorum animae pacem; nullum ex illis facultubus de-
siderii, de quibus verba facit Apostolus, cor illius tenta-
re potuit. Nam ne levissimum quidem culpan admis-
tit, ab ipso Conceptionis sue articulo in gratia confirmata.
Denique si Maria fuit Celum animatum, quemadmo-
dum illam Patres appellant, dici potest semper fuisse Ca-
lamum claram, & feruum, nulla unquam, vel minima nu-
bere obcursum. Heu! quam longe ab illa distans! Quid sunt hominum plerique, nisi calamis agitati, omnibus ven-
tis cedentes, lexcentis contrariis motibus in diversa ex-
cipiuntur, multitudine plurimarum affectionum sibimet per in-
venientur. Verum in Ieron. Christus
verum, sed fide nequamque destruxit nostram in peccatum
proclivitatem. Serpens caput abscidum quidem est, sed
habet adhuc motus periculosos; salvati fumus a morte
animæ, sed non ideo minus infirmi fumus: Iesus Christus
in nobis delineatus est, sed nondum formatus; namque
inter creationem, & Spiritualem regenerationem hoc in-
terferit discrimen; in prima enim creature sunt opera in-
bonitate, ac naturali perfectione fui: sed in regeneratio-
ne sua opus imperfectum est, & creatura principium, quod
creare voluit Deus per gratiam ad gloriam fumus; videlicet per Baptismum gratia effusa est in animam peccatoris,
sed corpus gerit aliud notas, & characteres peccati. Altera
pars nostrum nos attollit ad Deum, altera nos ad res crea-
tas demittit; altera quidem nos subiicit legi, altera nos
contra legem rebellis facit, & per doloriblissimam cecitatem
sape sequimur illam, quz devia est, ea posthabita, quo
nos perducere potest. Gratia omnis, quam Deus Iustis con-
cedit, eo tendit, ut temperet ardorem concupiscentie ipso-
rum, & reprimat incompitos eorum cupiditates: Sed gra-
tia, quam Maria largitur, extinguit usque ad radices
amorem proprium, & vetat, non solam ne in illa pecca-
tum dominetur, sed ne in illa ad brevissimum quidem mo-
mentum inhabet. *Ibidem.*

igit, iudicium plurimarum affectionum habet per-
interval succedentium, quos vel levissimus flatus labefac-
tare potest; & levissim tentationes usque ad portas mortis
adducunt, quos prima voluntatis illicia in Mundi parte
convertunt. Vita nostra non est nisi jugis morborum, &
curationum vicisitudo. Profecto semper in nostra situm est
potestate graves, mortaleisque lapisi evitare; sed sine pec-
catori gratia omnia venialium criminum genera evitare
non possumus; quam gratiam Deipara concessam fuisse,
dubitare non debemus. *Ibidem.*

Primus actus vita sancte hujus creatura fuit admis-
sus maginali, & formosa haec anima vix animavit cor-
pus suum, cum femei demerit in profundum diuinorum
perfectionum contemplationem. Ex eo tempore momen-
ti, sancti Patres inquit, adeo perfectam omnium fidici
Mysteriorum cognitionem obtinuit, ut illam Prophete-
tuperaverit; Ejus amor tunc respondit altitudini cognitio-
nium suarum; & scuti Verbum in eterna generatione fu-
redit ad Patrem per eandem originem, quam ab illo re-
scire, ad reddit inflamatus amore, quem cum Patre pro-

Undenam proficisci hoc pratum carnis adveritus ipsi-
tum, quod experimur in nobis, & in quo se vinci-
mur, nisi quia contemnimus efficeri, ut gratia triumphum
referat de concupiscentia? Hoc fuit privilegium Mariae con-
cessum; sed per fidelitatem nostram adquirere possumus
partem privilegii, quod illa per gratiam confecuta est.
Profecto non possumus omnino destruere hunc corruptionis
fundum, quem habemus in nobis, & quem Deus nobis
ad mortem usque relinquit ad exercendum fidelitatem no-
stram, & ad ostendendam gratiz virtutem per juges vi-
ctorias, quas illius opere reportamus de hoc holte domestico,
& intercicio: verum si minime licet nobis concupiscen-
cipit, ac reddit inimicatus amore, quem cura, & exer-
citio in ejusdem principi unitate; ita Maria redit ad Deum
per eamdem gratiam, quam recipiat illius bonitate, &
illam recipiens, ipsam adorat, & amat tamquam princi-
pium beatitudinis sua amore ita succenso, ut Seraphim amo-
rem excedat. Praterea dubitandum non est, quomodo pri-
mis rationis sua luminibus, qua in anteceduum Deus ipsis lar-
gius fuerat, uisa fit, ut gratias ageret tot beneficiis Creato-
ris sui, qui illam tot favoribus cunaverat, quin ipsa
per se quidquam contulerit, & quin in abyssum nihil sibi
descenderet, ibique sexcentas grairatum actiones illi refer-
ret. *Patre Tixer in Adventu pro die Concepcionis.*

tiat penitus in nobis extingue; integrum tamen est gratia (ubiq;), illam taliter infirmare, atque atteneri, ut nobis nocere non possit. Alioquin nulla speranda est in nobis pax, vel perseverantia in virtute; nam tunc caro falso atollit semper adversus spiritum, fieri non potest, ut anima firma sit, atque tranquilla in via virtutis, nisi spiritus per jugum carnis mortificationem illi propellat. Quia huc invicem apposita facultates diu non possunt aquas separe vires, opus est, ut alterutra triumpiat, ac alteram sibi subiicit. Regni usurpator, & Rex legitimus eundem thronum occupare non possunt; vel peccatum gratianum debet extrudere, vel gratia peccatum debet exterminare. Itaque tota Christiani hominius occupatio illud debet, mortificare, & inclementer infirmare corpus istud peccati, quod aggravat animam in terram, & efficiere, ut lex ita membrorum, quae adversaria legi spiritus, cedat sub pondere penitentiae. *Ibidem.*

Si nobis licet, Christiani, Creatores eis patrum nostrorum; & si per adynaton nobis fieri copia producendi illos, qui nobis vitam daturi sunt, nonne illos omnibus numeris perfectos, atque absolutos conseruare efficere? Ulili parceremus virtuti, bonitati, nobilitati, fortunae in his operis productione que adeo cara nobis esset futura. Igitur Dei Filius, qui sibi Matrem effinxit, ipse illi, qui elegit eam ex omnibus sanctis Multieribus, que in Mundo fuerunt, qui illam, ut ita dicam, propriis manus creavit, credendus est non liberaliter effundisse in illa gratias, & qualitates, que decebat illam, que ad ministerium adeo sublime erat destinata? Ita proculdabo (Fideles,) & quanam qualitas magis decebat eam, quam erat partitura fontem gratiarum omnium: quam ergo gratia repletetur in ipso suaz productionis articulo, qui non aliud est nisi momentum conceptionis sua in ordine naturae? Quis ergo? Dei Filius hoc videns,

Sunt peccata quedam, que de parentibus migrant in filios, atque fieri in familiis perennant. Quocumque id modus fentiens, & prohibere valens, reliquie credendus est Matrem suam ad brevissimum temporis spatium in G Satha.

